

То фортеця чи ожеред

Микола Руденко

То фортеця чи ожеред
Із грудневих лугів прогляда?
А довкола сухий очерет,
Наче там залягла орда.

Наче стріли стирчать увись:
В кожна зірку туга стріла.
До болотних купин придивись
Це шоломи хова імла...

Та не вічне під зорями зло,
Хоч у нього прадавній стаж:
Щось нове від зірок прийшло —
Переліплює весь пейзаж.

Я стою — ні назад, ні вперед,
Закружляли сніжинки вгорі..

А в лугах дудонить очерет,
Мов до кола зійшлись дударі.

Вторить кожному дударю
Срібним дзвоном промерзле гілля —
І по дудочці на зорю
Видає небесам Земля.